

Referaten.

RUBRIEK 3. Houtteelt (waaronder biologie der houtgewassen, systematiek en zaadteelt).

Zur rechten Behandlung der Rotbuchenhochwaldungen. Forstmeister Dr. K ü n a n z, Konradsdorf. Allg. F. u. J. Z. 10, 246—252, 1940.

Oude beukenopstanden, welke naar hun doorsnede of naar algemeene stand en groei voor verjonging in aanmerking komen, zullen niet geveld worden vóór een vol zaadjaar. Zoodra men van voldoende zaad verzekerd is, wordt voor de bladval het humus- en bladde van den grond verwijderd en de gevallen zaden licht ondergebracht. Deze maatregel is met zekerheid van slagen als het te gebruiken recept te aanvaarden. Zoo zijn de oude beukenopstanden ontstaan. P. D.

Ein Versuch mit Besenginster (Sarothammus scoparius) auf degradiertem mittlerem Hauptbuntsandsteinböden. Regierungsrat Dr. K. R e i h l i n g †, Vorstand der Bodenk. Abteilung der Württ. Forstl. Versuchsanstalt. Allg. F. u. J. Z. 8 en 9, 197—228, 1940.

Dit uitvoerige verslag bevat de resultaten der onderzoekingen van drie profielen op bemestingsproefvelden met gele brem bezaaid, ná een tienjarige ontwikkeling.

Gele brem ontwikkelt zich in korten tijd tot een groote plant, wortelt diep en oefent samen met lupenen een gunstige werking, zoowel chemisch, physich als biologisch op den grond uit. Het is een uitstekende plant als voorbereider voor aan te leggen beplantingen.

Schrijver staat verder uitvoerig stil bij de omzettingen in den grond door de aanwending van meststoffen en het aanwenden van vlinderbloemen. Het artikel bevat verschillende overzichten en een uitgebreide literatuuropgave. P. D.

RUBRIEK 4. Boschbescherming (waaronder Natuurbescherming en jacht).

Fazanten. Moustache. Ned. Jager. 16, 197—198, 1940.

Moustache noemt in dit hoofdartikel de voorwaarden voor het voorhanden hebben van fazanten en de maatregelen, die genomen moeten worden om een fazantenstand op peil te houden. Hij wijst erop hoe dwaas het is geweest om in de jachtwet 1923 de fazant onder schadelijk wild te rangschikken; de schade, die zij doet is gering en weegt niet op tegen het nut door het verdelgen van voor den landbouw schadelijke insecten.

Verder schetst hij de moeilijkheden der organisatie van een goede fazantendrieffjacht, wat een kunst is, die men pas na jaren van ervaring gaat verstaan en die voor elk terrein weer verschillend is. Jachtheer en jachtopziener, die zich deze kunst eigen hebben gemaakt en zich de moeite van de omvangrijke voorbereidingen hebben getroost, smaken het genoeg van de veldjacht over de geweren te brengen, dat sportieve schoten worden geboden, welke elk rechtgeaard jager een groote voldoening geven. W. B.

Van dieren, die nog geen schoontijd hebben. Gerrit de Beurs. Ned. Jager. 16, 205, 1940.

Schrijver houdt een pleidooi voor de bescherming van otter, das en marter en voor een weidelijke jacht op den zeehond. Inderdaad komen de eerstgenoemde drie diersoorten nog maar in zoo gering aantal in ons land voor en is de schade door hen aan de jacht gedaan zoo miniem, dat er alle aanleiding bestaat ze verder te sparen. Op den zeehond wordt vaak op zoo onweidelijke manier gejaagd, dat men eerder van schieters dan van jagers kan spreken. W. B.

Het wildstrikken en zijn bestrijding. Venator. Ned. Jager 17, 211, 1940.

Waar de jager het wild spaart en erop bedacht is het afschot zoodanig te regelen, dat zijn veld behoorlijk met wild bezet blijft, doet daartegenover de strik haar vernielend werd, vermoordt jong en oud en doet het wild onnoemelijk lijden. Heele jachtvelden worden door het verfoeilijke strikken leeggeplunderd; jaarlijks wordt $\frac{1}{3}$ tot $\frac{1}{4}$ van alle wild gestrikt. Er zijn jachtvelden, speciaal in de duinen, waar de jachttopziener met armen vol strikken naar huis komt.

Hiertegen kunnen en dienen maatregelen te worden genomen. Een daarvan zou zijn het toezicht houden op den verkoop van koperdraad in de daarvoor bestemde winkels door het registreeren van de koopers; zeker zou het opsporen van gewetenlooze wilddieven hierdoor worden vergemakkelijkt. Nu vooral in dezen tijd wild economisch van zooveel belang is voor de voedselvoorziening, bestaat voor een dergelijke maatregel alle aanleiding. W. B.

RUBRIEK 6. Boschhuishoudkunde (waaronder beheer, handel, recht, wetgeving en arbeid).

Bewirtschaftung von 40.000 ha Pinus Mischbestände im Nachhaltsbetrieb. W. E. Bond, Seniorchef der Forstl. Versuchsanstalt New Orleans. Allg. F. u. J. Z. 10, 237—246, 1940.

Het boschbedrijf zal niet alleen een voortdurende houtproductie geven, doch ook zal een zekere verhouding tusschen inkomsten en uitgaven bestaan. Sedert eenige jaren hebben verschillende grootboschbezitters in het Zuiden der Vereenigde Staten de voortzetting hunner boschbedrijven daarvoor verzekerd, zoodat deze voortdurend inkomsten kunnen opleveren. De maatregelen zijn nog niet volledig uitgewerkt en ingevoerd voor een overzicht in de financieele mogelijkheden, doch de opgedane ervaring geeft goede hoop, dat de plannen practisch en financieel wel uitvoerbaar zijn.

Een boschareaal van 40.000 ha is voor de onderzoekingen aangewezen. *Pinus echinata* komt hier overwegend voor en *Pinus taeda*.

Sedert 30 jaar is geregeld gedund. Tot voor eenige jaren werd de minimum doorsnee op borsthoogte van 35 cm aangehouden voor naaldhout. Sedert 2 jaar wordt uitsluitend het hout van die maat weggenomen (plenterbedrijftoepassing). Maatregelen tegen brandgevaar worden genomen, terwijl door wegeaanleg de vervoersmogelijkheden werden verbeterd.

Natuurlijke bezaaiing vindt plaats met gunstig resultaat.

Schrijver geeft in dit artikel cijfermateriaal inzake de houtvoorraden gedurende drie 10-jarige perioden van verschillende boschtypen, alsmede aanwascijfers en kostenberekeningen.

Het plenterbedrijf verdient voorkeur boven het kaalslagbedrijf en levert gunstige resultaten. P. D.